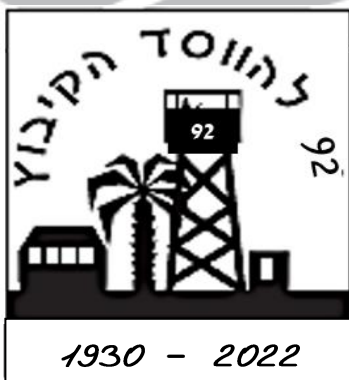

עלון מס' 10 (3309)
כ"ו שבט תשפ"ב
28 ינואר 2022

26/1

הופעת העלון הנוכחי מציינת **מלאת 92 שנים ליסוד הקיבוץ** בשכונת בת גלים שבחיפה. בתאריך זה אנחנו לא חוגגים ולא נותנים במה לאירוע חשוב ומיוחד זה. אם כך, העלון בא למלא את החלל שנוצר, כי את חג העלייה על הקרקע, שבע שנים מאוחר יותר, אנחנו מציינים כיום מרכזי בהתיישבות בנקודה. וכך אנחנו מביאים קטעים שמזכירים לנו מהיכן הגענו למה שאנחנו היום. כל מייסדי הקיבוץ כבר הלכו לעולמם, ומשנת הולדתם עברו 113 שנים (פחות או יותר). אין ספק שממרום משכנם הם לבטח גאים בתוצאות שנזרעו ונשתלו על ידם.

כיום אנחנו ממשיכים את דרכם, הבנים והבנות, הנכדים והנכדות, הנינים והנינות, ועוד דור ועוד דור, ולא נקפח את מי מכס שהגיע מחוץ לתנועה הקיבוצית, קיבל עליו את עקרונות המקום, ויחד יוצרים את הקהילה המופלאה, שממשיכה מסורת מיוחדת זו.

כבוד למייסדים, ותודה מכל אחד מאיתנו שחי כאן

ומעבר לכך בעלון – הומור היסטורי שצוחק על מייסדי הקיבוץ הגליצאים, מלווה בבדיחות ובתולדות הנקודה. לא להחמיץ; ט"ו בשבט עבר לידינו בצל הקורונה. לנטוע מזמן שכחנו, אבל החינוך מתמיד ומכין לנו את הנוטעים הבאים. כזה ראה ולמד; הכלבים משוטטים וגם את צרכיהם בגינתנו מטילים. מי יתננו חוקים למנוע אותם חוליים (שימו לב לחרוזים). חשוב למגדלים ועוזר לסובלים. **"איזולציה"** – יודעים מהי? אז הקורונה לא המציאה את הבידוד. סקרנים? אל תדלגו על כתבה זו;

ספורט – "מטה אשר-עכו" בלי תקציב מנופח שומרת על מקום נכבד בצמרת. נשאר רק להפתיע בתל אביב, ולחימה פטריוטית תוביל לניצחון על היריבה משנים מכבי ת"א; צוות "סבבא" לא נח, והסבא-באים משתפים פעולה. תודה למושכים בחוטים ותודה לנענים לאתגרים, והפעם – "התנדבות ותעסוקה לגמלאים"; וזה רק חלק מהמופיע בעלון, **"לא תמשיכו לקוראו – תפספסו"**.

שבת שלום,
מוכה

מה קורה- (לפי סדר העמודים)

- 3-5 פיליטון על תולדות קיבוץ עין המפרץ
- 6 איזולציה
- 7 התנדבות ותעסוקה לגמלאים
- 8 הערכה, הוקרה וביקורת
- 9 ד"ש מהחינוך
- 10-11 פינה ספרותית והיסטוריה
- 12 שאילות
- 13 עמדת טעינה לרכבים חשמליים
- 14-15 נהלי הקבורה בקיבוץ המופרט
- 16 חדשות הכדורעף
- 17 כלבים משוטטים ומשוחזרים
- 18 טקס ט"ו בשבט בגנים
- 19 מודעות
- 20 פברואר בתרבות
- 21 אירועי הקיבוץ בתמונות
- 22 פתיחת מפקד 2022 לבחירות לוועידת מרצ

לחיילינו, באשר הם, שלוחה ברכת שלום ושלווה.
שובו הביתה בשלום.

ברכת החלמה מלאה שלוחה לכל חולינו.

עורך: מוכה מלך, חברת מערכת: דפני עזיון
פנימי, אין להעתיק או לפרסם אלא אישור מוסדת הקיבוץ.
כתובת: בדואר האלקטרוני: alon@ein.co.il

פיליטון על תולדות קיבוץ השומר הצעיר – עין המפרץ

הפיליטון נכתב למסיבת האיחוד בין עין המפרץ, אבוקות והגרעין ממזרע. מתוך השורות ניתן ללמוד אילו חיים היו למייסדי הקיבוץ בבת גלים עם הגיעם לארץ, והדרך בה התפתחו עם הזמן. הפיליטון הודפס בלשונו, בסגנון אותה תקופה. לא ידועה לנו זהותו של הכותב.

קיבוצנו מגליציה, על זאת תוכלו להיווכח ממסמכים שונים במזכירות. אנו מאוד גאים על מוצאנו זה, ואין אנו נעלבים כשאומרים לנו "גליצאי", להיפך, לכבוד הוא לנו. אין איש מאיתנו אומר שהוא מפולניה או מפולין הקטנה, כי אם עונה ישר ובלי כרכורים: "אני מגליציה" או "אני מנסיכות גליציה וולודומריה". עליכם לדעת כי בארץ אסור להגיד לשני "אתה גליצאי". היה מקרה שאחד הועמד בעבור זה למשפט וקיבל שלושה חודשים. השופט האנגלי נימק את פסק הדין ככה: "גליצאי זה שם נרדף לגנב ורמאי – ומכאן הקנס". אך אנו גאים על גליציה, כי גליציה היא ערש התנועה השומרית, ומאיר יערי (מנהיג התנועה) נולד גם כן בגליציה. היינו כולנו חברי התנועה השומרית, ואת השומריות ינקנו לתוכנו עם חלב אמא. רובינו היינו מנהלים, וחינכנו את הדור הצעיר לקראת אבסטיננציה. "לא לעשן ולא לשתות שיכר". זו היתה הסיסמא העיקרית, אבל כמה מבינו שכחו על הסיסמא הזאת, ולכן הם מעשנים. יין הם לא שותים, כי אין לנו. ביננו יושב אחד, שהוציא בחו"ל כמה מאות בוגרים עבור עישון, והיום הוא בעצמו מעשן כמה מאות סיגריות. זאת היא תכונה גליצאית טיפוסית, ללמד את השני מה לעשות ומה לא לעשות.

חינכנו את הנוער לקראת שקט רוחני פנימי, שיווי משקל, ונגד תבוסתנות, ובאמת אין ביננו אף תבוסתן, כולם מאמינים בניצחון, בפרט כשיש ידיעות טובות מהחזית. כעת כולם מתחרים במידת הפסימיות. לפני כמה חודשים, כמובן, המצב היה קצת אצלנו קשה, והיינו צריכים לכתוב את ההיסטוריה קצת אחרת.

ב-1930 בחודש ינואר באו החברים הראשונים מאיתנו ארצה, והקימו מחנה **בת גלים**. כולם חשבו שירדו מהאניה ומיד יעלו על בריקדות. אבל בינתיים הם התאכזבו קשה, היה צריך לעבוד. אלה שהתאכזבו נסעו לתל אביב ולירושלים. אחרי שביקרו על ידי זה את הארץ נסעו בחזרה לחו"ל, וסיפרו כי א"י היא ארץ מפגרת וריאקציונרית, כי הערבים יש להם עד היום חגימים, ואנגליה בונה לה בסיס. הם אמרו שלא צריך לעזור לבנות בסיסים לאנגליה, והם פתחו להם בחו"ל חנויות למכולת, או שהתפרנסו ממתן שיעורים.

בהתחלה עבדנו בייבוש ביצות במפרץ (בסביבות תל סבת), אבל שם הגלגלים של הביצות לא רצו להסתובב, והחברים שלנו הרוויחו שש גרוש ליום. היה אז גזבר אחד, אשר רצה מאוד כי כולם יתגלחו ויהיו בחורים יפים. לכן הוא קנה חתיכת סבון גילוח אחת, תלה אותה על הראי במקלחת, וכולם התגלחו. וכשבא אורח גם כן כיבדו אותו בגילוח כזה. כל החברים כתבו הרבה מכתבים לחו"ל על המצב הפוליטי, ואם א"י מסוגלת לפתור את שאלת היהודים. אבל היה לנו גזבר שלא היה לו כסף אך היה לו שכל. הוא אסף את כל המכתבים והטמין אותם במזוודה, והחברים חשבו כי כל המכתבים נשלחים לחו"ל, וכתבו עוד יותר, אבל תשובה לא קיבלו. הגזבר הזה אסף כמה אלפים מכתבים במזוודה, ומכר אותם כנייר לחנות מכולת. הגזבר הזה בעצמו לא ידע אז כי הוא הציל את הציונות מכישלון. המכתבים האלה לא הצטיינו באהדה לציונות, ולו היו נשלחים כולם לחו"ל היתה הציונות חודלת מלהתקיים. הודות לגזבר הזה הציונות קיימת עד היום. הגזבר הזה קיבל הצטיינות מאת הועד הלאומי, ומינו אותו למוכתר.

אח"כ הלכנו לעבוד בנמל הישן, הנמל החדש עוד לא היה. העמסנו תפוזים על אניות, וכל יום מישהו נפל לים עם ארגז וחזר הביתה רטוב. בעד הכסף שהרווחנו ובעד הכסף שחסך הגזבר מאי שליחת המכתבים, ובעד הכסף בעד הנייר מהמכתבים האלה, קנו חבית דג מלוח והעמידו אותה בפינה בחדר האוכל. כל אחד הוציא לו דג מלוח, ואחרי שאכל אותו לקח ספר והלך העירה. "לאן אתה הולך?" שאלו אותו, "אני הולך לבית החולים, קיבלתי דיזנטריה". כשראו שזה לא עסק לאכל דג מלוח, הלך הגזבר וקנה טחינה אצל הערבים. האנשים שוב אכלו לחם עם טחינה, ושוב לקחו להם ספר והלכו העירה. "לאן אתה הולך?" שאלו אותם. לבית חולים, יש לי טיפוס". כשהגזבר ראה שהאוכל מזיק לבריאות וגורם למחלות חדל לקנות בכלל מזונות, ובעד קצת הכסף שהיה לו קנה פטיפון ולוח עם פולקה, והתחלנו לרקוד ביום ולא פסקנו בלילה.

בינתיים התפרסם ב"דבר" כי יש חוסר עבודה בעיר. סדרן העבודה קרא את הידיעה, ומיד חדל לסדר את האנשים לעבודה ושלח אותנו לשפת הים, להשתזף ולהתרחץ. התרחצנו, שתינו שלוש פעמים ביום פודינג ורוד עם ריח של סבון טואלט, ורקדנו. חבר אחד, שאהב מאוד תפוזים, הציע לעבור למושבה, אבל החלטנו כי אנו צריכים להיות בעיר חיפה, ושעלינו להטביע את חותמינו על העיר, ונשארנו. ולכן חיפה היא אדומה עד היום הזה, וזה רק הודות לנו.

אחר עבדנו קצת בחצץ, והעבודה היתה קשה. עבודה זו השפיעה מאוד על עירות החברים, והם שוב התחילו להתווכח אם כל מה שאנו עושים כתוב ב"קפיטל" של מרקס או לא. היו כאלה שלא מצאו אצל מרקס שיש לעבוד בארץ ישראל כל כך קשה בחצץ, והם אמרו שזה פסול ונסעו לחו"ל. אבל אנחנו נשארנו והתחלנו להתווכח על אהבה. טיילנו זוגות זוגות על שפת הים, על "גלאס וואסער טעאוריע", והם כל כך הרבה זמן התווכחו עד שיסדו משפחות, ומכל הוויכוח הגדול הזה נולד לו ילד אחד ששמו איתן. כולנו מאוד שמחנו, והצטערנו שנולד רק אחד, וסידרנו נשף גדול.

כבר אז היו לנו מים מלוחים, ושאבנו כל היום במשאבת יד, ובמקלחת לא חדלו לצעוק כל היום "מים-מים". אח"כ באה סערה והעיפה את כל המחנה וגם את חדר האוכל, ואנו גרנו בבית עולים בחדרים טובים. בגלל זה שרבים נסעו לחו"ל לפתוח חנויות מכולת התאחדנו עם גרעין "המשמר", שהתגורר אז במרחביה. במרחביה היה לגרעין הזה טוב מאוד, הכלכלה היתה טובה, וכל אחד שקל... 70 ק"ג. המטפלים בגרעין "המשמר" היו הוסייה וטוביה יערי (אח של מאיר יערי), והם סיפרו לנו כל היום בדיחות, ורשמנו את כל הבדיחות במחברת. אבל פעם אחת דיבר איתם גם מאיר יערי, והוא הציע להם להתאחד עם קיבוץ ג' מגליציה (זה היה השם של הקיבוץ שלנו). לא רצינו להתחלה ללכת לקיבוץ כי וותיק, אבל בסוף נמאס להם לשבת במרחביה, והחליטו לנסוע לחיפה לקיבוץ ג'. כל אחד לקח לו בסתר ממרחביה כף ומזלג, כי שמעו שבקיבוץ בחיפה אין די כפות ומזלגות.

כשבאנו סידרו אותנו על שפת הים, ואחר כך בנינו את הבתים הראשונים בקרית חיים (כל הבתים העקומים הם שלנו), וגם סללנו את הכביש מחיפה לעכו. הממשלה היתה מאוד שבעת רצון מהכביש, וככה עזרנו לאימפריה הבריטית להתבסס בא"י.

כמה חברים שוב הצטערו על זה ושוב עזבו אותנו, אבל אנו נשארנו. בינתיים בבת גלים בא אלינו בחור שהיה בהכשרה בהולנד, והוא שתל ערוגה שלמה של עגבניות. המטפלת שטיפלה אז באיתן השקתה כל יום את השתילים במי סבון,

והשתילים לא רצו לצמוח, ולא ידוע לנו עד היום למה. זאת היתה ההתחלה של הגן, ומאז הגן אינו רוצה להצליח אצלנו, ובכל שנה יש לנו הפסד. רק השנה הגן קצת הצליח בגלל הספרות. כשראינו שאי אפשר להתפרנס מגידול עגבניות הלכנו לחצוב את הסלעים בהדר הכרמל. צעקנו כל היום "ורדה, ורדה" וניפצנו סלעים ושמשות בכל הדר הכרמל. בעד הכסף שהרווחנו סידרנו שמשות לכל בעלי הבתים בהדר הכרמל. אחרי שרבנו עם אבא חושי (ראש עיריית חיפה המיתולוגי) הקימונו קבוצת בניין עצמאית, ובנינו את הבניין הראשון ברחוב החלוץ. אנו מזהירים אתכם לא לעבור בקרבת הבית הזה. אחר כך בנינו עוד הרבה בתים בחיפה ובקריות, וכל הבתים עומדים עד היום הזה.

בינתיים, כל הזמן הגיעו אלינו חברים מקיבוץ משמר וככה גדלנו. החלטנו כקיבוץ עירוני להקים משק עזר חקלאי. בחרנו לנו 70 דונם של חול נודד מובחר בקרית חיים, ועלינו על הקרע. בלילה הראשון היתה התקפה נועזת עלינו, שמענו כי מתקרבים אלינו ואנו היינו רק שישה אנשים, והיו לנו שני אקדחים חלודים וגייפט. כל הלילה עמדנו על המשמר, ובסוף, כשהעזנו להסתער עם הנשק ביד, ראינו כי סביב המחנה טייל עגל ערבי. נרגענו והלכנו לישון. שכחתי לספר כי היה לנו אקדח שלישי, אבל ארזו אותו בסמרטוטים ספוגים שמן וקברו באדמה. היה לנו כלב, והוא היה רעב כמונו. הוא חשב לפי הריח שקברנו באדמה בשר. הוא הוציא את האקדח, ואי אפשר היה למצוא את האקדח עד היום. וכך טעה הכלב טעות גורלית. בינתיים קנינו אוטו מסע "לילנד". לפני זה היה ויכוח ער כרגיל. היו שהציעו לקנות במקום אוטו זוג פרידות. המתנגדים אמרו שהפרידות אוכלות אפילו כשהן לא עובדות, כולם היו בעד מכניזציה וקנינו אוטו. החוש הזה למכניזציה נשאר לנו עד עצם היום הזה, ויש לנו כל המכוניות, רק לא מכונה בשביל לחתוך לחם. יכול להיות שבקרוב נקנה גם מכונה כזאת, אבל שמעתי שיש הרבה מתנגדים. לגבי האוטו – האוטו הזה היה צריך בזמן המאורעות ב-1933 להביא אספקה לנקודה בקרית חיים, והערבים חשבו שזה אוטו של האימפריאליזם האנגלי, ורצו לשלוח ארבעה חברים שנסעו אז לגן עדן. אבל החברים האלה לא רצו למלא את שליחותם החלוצית עלי אדמות, ונשארו בריאים עד היום הזה.

קול קורא לשני נציגי ציבור למינהלת הבריאות

הגדרת תפקיד מצורפת:

ייעוד : נציג ציבור במנהלת הבריאות של עין המפרץ.

- השתתפות בפגישות מנהלת הבריאות
- השתתפות פעילה בדיון בנושאים העולים לסדר היום
- כתובת לפניית הציבור בנושאי בריאות
- השתתפות וסיוע לאגף הבריאות בפעילויות שונות של האגף, לפי הצורך.

דרישות התפקיד:

- יכולת הקשבה וגמישות מחשבתית לפתרון בעיות
- יכולת עבודה בשיתוף פעולה
- רצון ועניין לקדם את מערכת הבריאות והרווחה בקהילה
- דיסקרטיות הכרחית

סוג תפקיד : ציבורי (התנדבותי)

משך קדנציה : 4 שנים

הגוף הבוחר : הנהלת קהילה.

שאלות- לשמירת בר-שלף 052-3967383 או
גלית 052-3967518
ניתן להגיש מועמדות למשאבי אנוש
במייל: masha@ein.co.il
עד ליום ה' 10.2.2022

איזולציה

הבידודים הרבים מעלים זיכרונות מהסיפורים והמנהגים הקיבוצים של פעם. שוש כץ ליקטה בשבילנו מידע על חדר האיזולציה האייקוני:

מוועדת חינוך - בניין המפקדה הועבר לידי המזכירות והנהלת חשבונות. החינוך נשאר ללא חדר בידוד - מתוך עלון מס' 11 מתאריך 12.3.1954.

יומן המזכירות - חדר לבידוד ילדים חולים - הוטל על ועדת חברים למסור חדר למטרה זו - מתוך עלון מס' 18 מתאריך 30.4.1954.

וועדת חינוך - יש הכרח בבית בידוד מתאים לילדים חולים - חדרים כאלה חסרים עדיין - מתוך עלון מס' 57 מתאריך 28.1.1955.

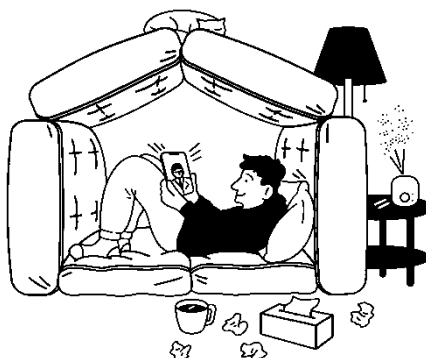
תביעה להקמת חדר בידוד לילדים חולים! - מתוך עלון מס' 63 מתאריך 1.4.1955.

מתוך עלון מתאריך 27.1.1956 מוועדת חינוך - מוסרת **בבה** :
איזולאטור - החולה הראשונה (דינה) נכנסה לבית בידוד (איזולאטור בלעז). אנו מאחלים לה החלמה מהירה. בזה מתחיל האיזולאטור למלא את תפקידו. זהבה מאירי, רכזת ענייני בריאות הילדים, תעבוד עם מטפלת האיזולאטור. בשביל לשוות לאיזולאטור צורה יפה ונעימה, יש עוד לגמור את הסידורים הפנימיים. הננו תקווה שהילדים החולים יבואו ברצון לאיזולאטור לימי מחלתם, ובמשנה רצון יחזרו בריאים לבתיהם. לפי סיכומי המחלקה לחינוך של הקב"א ולפי הנוהג הקיים כבר בכמה קיבוצים סוכם, שיש להוציא כל ילד חולה מגיל 3 ומעלה לאיזולאטור. יש בזה פעולה אלטרנטיבית ביחס לתחלואת ילדים וגם נתינת תנאי אשפוז, טיפול והבראה טובים לילד החולה.

מתוך עלון מתאריך 7.12.1962 - **פרדז'יה פנדלמן** מסכמת את 4 שנות כהונתה כרכזת בריאות ילדים:

בקשר לעבודה באיזולציה - השתדלתי גם פה לעבוד בעצמי, אבל לא תמיד זה ניתן והדבר גרם לקשיים מרובים. הצבתי לעצמי משימה חשובה מאד, לפי דעתי, לשמש קשר בין המטפלת, הרופא וההורים. נדמה לי שיכולתי לה. יש חשיבות ממדרגה ראשונה לקשר ההדוק בין מרכזת בריאות הילדים לבין החובשת במשק. ולדאבוני ולצערי הרב, המצב לא היה שפיר, וחבל.

מצורף מס מתוך הממים שיצרו חברים ביוזמתה של **דנה רוטמן**:

התנזבות ותעסוקה להמלאים/ יהודה פלור ודלית עמית (צוות סבבא)

כותב צבי לניר בספרו "עת התבונה" (מקוצר):

כשהורינו פרשו לפנסיה שמו עליהם תווית של זקנה, התייחסו אליהם כאל זקנים וגם הם התחילו להתייחס כך לעצמם, להתנהג בזקנים ולהרגיש זקנים. כשאני הגעתי לגיל הזה לא הייתי מוכן שיתייחסו אלי כך. לא נראיתי כמוהם ולא הרגשתי כמוהם, אך לא ידעתי להגדיר מה אני כן.

הבנתי שאני נמצא בתקופת חיים חדשה שמושפעת גם מהעלייה בתוחלת החיים. אני מכנה תקופה זו- "גיל התבונה" ולמה:

לאור ההתפתחות המדהימה במחקר הנוירולוגי של המוח, ובזכות טכנולוגיות חדשות, גילו שבגילאים מתקדמים חלה ירידה בזיכרון, במהירות איסוף המידע, ביכולת ללמוד פרטים וביכולת לבצע כמה דברים במקביל, אך יחד עם זאת מתחזקים הכישורים של אסוציאציה, אינטואיציה, יצירתיות והיכולת להתרכז בעיקר ולוותר על הטפל.

חוכמה - היכולת ללמוד, לקלוט ידע מבחוץ, ללמוד מאחרים או ללמד אחרים.

תבונה - יכולת להפיק מעצמך תובנות ומסקנות. שילוב בין ניסיון חיים, ידע מצטבר, שיקול דעת מאוזן וזהיר והבנה רגשית.

"אשרי אדם מצא חוכמה, ואדם יפיק תבונה" - משלי ג' 13

מכאן שכולנו זכינו בעשרים שנים לפחות שבהן אנחנו כשירים לשלב פנאי, יזמות ועבודה. מחקרים שנעשו על מאריכי החיים בעולם גילו, שאחד הגורמים להארכת תוחלת החיים היא **הקהילתיות**: מאריכי החיים היו פעילים ומעורים בקהילות. העשייה למען הקהילה הייתה טבעית להם, והם חיפשו את השייכות והשותפות בקהילה יותר מאשר בצעירותם. למאריכי החיים אכפת יותר מהנעשה סביבם, והם פנויים יותר להקדיש לחברה ולסביבה. ולכן אנחנו (צוות סבבא) כאן במטרה לשלב בין צרכי הקהילה והענפים לבין גמלאים שרוצים ומוכנים לתרום מזמנם ומעוניינים להרגיש משמעותיים ובעלי ערך. הקשר יעשה דרך מש"א. מנהלי הענפים יגדירו את דרישות העבודה, הימים והשעות הנדרשות והאם זה בהתנדבות או בשכר.

אין כוונה שהגמלאי יחזור למקום עבודתו הקודם, ואין כוונה להחזיר את הגמלאים ליום עבודה מלא. הגמלאי יבחר כמה ומתי הוא יכול לעבוד בתשלום או להתנדב, אך לאחר שבחר ונבחר הוא חייב לעמוד בהגדרות התפקיד.

זו ההזדמנות של המנהלים למפות צרכים נוספים ומטלות מתאימות וליהנות מיעילות, סינרגיה וגיוון גילאי. זו הזדמנות לגמלאי לצאת למספר שעות שבועיות, להרגיש שותף, שייך ותורם לארגון ולקהילה. נשמח גם ליוזמות פרטניות של גמלאים להציע עצמם לענפים בהתאם לכישוריהם. לאחר שקיבלנו את תמיכת ההנהלות ותמיכת מרכזי הענפים, נפגש בזמן הקרוב גם עם הגמלאים להציע ולשמע גם מהם. אנחנו רוצים לנצל את הכישורים של הגמלאים והזמן הפנוי שברשותם לטובת הקהילה ולהגיע למצב של WIN/ WIN לגמלאים ולענפי המשק והקהילה.

פרהון חם/ אמציה

ברכות ליובל קלרפלד על זכות קבוצתו זבולון בגביע המדינה בכדורמים! לזכות יובל נרשמו שלושה שערים שהבקיעו במו זריקותיו. בהצלחה!!

דברי הערכה, הוקרה וביקורת לחוברת השלישית שהוציא מתן הפן על תולדותינו/אמציה

אשתדל להעלות כאן את השגותיי בהערות קצרות לצד הערכתי לעבודתו. אישית אני מעריך ומוקיר כל מי שנותן יד במאמץ לשמר את ההיסטוריה הקטנה של קיבוצנו. הרצון להחיות את העבר כדי ללמוד ממנו להווה ולעתיד חשוב בעיני מאין כמוהו, ומי שעומס על קולמוסו את המטלה הזו ראוי לכל דבר שבח.

בצד ההערכה והתשבחות, איני יכול להימנע מלהעלות את אכזבתי מהחוברת, שזה עתה סיימתי לקרואה. אשתדל להעיר רק בראשי פרקים ונקודות קצרות כדי לא לייגע אתכם (אולי יימצא פעם מעגל שיח ועיון שאפשר יהיה לשטוח את הערותיו, וכמובן להעמידן לשיפוט הציבור).

1. אינני בטוח שהמתודולוגיה העומדת בבסיס הערכת התהליכים החברתיים נכון להעלותה באופן שרירותי ע"פ חלוקה לעשורי שנתונים.
2. הדוגמא לכך יכולה לבוא מעיון כבר בפרק הראשון של החוברת, ה'קופץ' בין השנים שנבחרו – 50-59, קפיצות שבמהותן מעוותות את התמונה.
3. השימוש המרובה בציטוט מעלונים וחוברות קודמות הוא דרך עבודה מקובלת בתנאי שתישמר הצגת קשת הדעות סביב הנושא שבוחר הכותב להעלות. הבאה של ציטוטים בלי הצגת הדעות האחרות שהועלו בשיחות או בכתובים (עלונים) היא לעניות דעתי טעות.
4. הצגת מלחמת "קדש" (סיני) היא שגויה מעיקרה כמתווה המכריע בהתפתחות החברתית-רעיונית שעברה מדינת ישראל בכלל וקיבוצי הקבה"א בפרט. לא כאן המקום לפרט את הגישה ההיסטורית הנכונה למלחמה והשלכותיה, אבל בוודאי לא הסוגיה היכן נפלו פגזי המשחתת המצרית היא המרכזית בהשפעתה עלינו.
5. כך גם הצגת וועידת התנועה (ב-52 במחצית יובלה) דרך העיניים הארגוניות בלבד חוטאת לעיקר. לפחות אזכור הנושאים שעמדו במחלוקת, אם לא פירוט נרחב יותר שייתן תמונה נכונה על השפעתה הפוליטית-חברתית של מועצה זו.
6. בהמשך זכינו להרחבה ראויה למחצית היובל הקיבוצי שלנו, והצגת "בן האחרת". לטעמי צריך היה לפחות להעלות את שמות החברים/ות ששיחקו את התפקידים המרכזיים ולא להעלות זאת כבדרך אגב (אם לא בתמונות אז לפחות במלל).
7. בעיית הקרקעות וסכסוכי הקרקעות לוקים בחסר ולא מאפשרים הבנה לקוראים הצעירים, שאינם מכירים את מפת הקרקעות האזורית שחייבת להתלוות אליה.
8. הצד החברתי חסר את המהפך שבכניסת ראשוני הבנים והחניכים לחברות בקיבוץ ובניית הח"צ – שינוי בעל משמעות מרבית לעתידו של הקיבוץ, כולל סוגיית החינוך של ילדי החוץ/גולה וחברות הנוער, עם הצעד הנועז (דאז) של מתן שנת לימודים מלאה לחברת הנוער "להב", לדוגמא).

עד כאן להפעם, המשך יבוא!

לתשומת לבכם:

לחברים שלום,
לתיאום פגישות עם תמיר או ניצן נא להתקשר לבר הראל (בן ארוש)
בטלפון 04-9852451, אפשר גם לכתוב הודעה במייל community@ein.co.il

לחברים שלום רב,

בתחילת דצמבר נכנסתי לתפקיד יו"ר החינוך. בעקבות פניות ושאלות של חברים אני מבקש להבהיר כמה דברים. יש הבדל גדול בין התפקיד אותו מילאתי בשנה שעברה כמנהל אגף החינוך לבין התפקיד אליו נבחרתי לאחרונה כיו"ר החינוך. כמנהל הייתי נוכח מדי יום במשרד וקיבלתי החלטות רבות באופן שוטף. כיו"ר אני לא מתערב כלל בהחלטות השוטפות. פעם בשבוע אני נפגש עם ההנהלה הפעילה של החינוך ושם אני שותף להתייעצויות. את ההחלטות מקבלות המנהלות לבד. לגבי תקציבי הניהול – ירדה משרת מנהל האגף ונשארו שתי משרות ניהול (מנהלת הגיל הרך ומנהלת החינוך החברתי). כיו"ר החינוך אני מקבל משכורת של רכז ועדה גדולה (1,000 ₪ בחודש).

התנאי שהצבתי בזמנו היה שאני מוכן להתגייס לניהול האגף למשך שנה אחת בלבד, ועמדתי בתנאי זה באופן מלא (בדיוק שנה, אף לא יום אחד יותר). הסכמתי לתפקיד היו"ר כי הוא אינו עוסק בניהול שוטף.

אחד התפקידים שכן מוטלים על היו"ר הוא הובלת הנהלת החינוך. זו נפגשת אחת לחודש ודנה ומחליטה בשאלות עקרוניות. הדו"ח הבא יוקדש לדיוני הנהלת החינוך.

קשה מאד להעריך איך תפעל מערכת החינוך בעוד מספר שבועות. אנחנו בשיאה של המגפה, כשההנחיות מלמעלה משתנות חדשות לבקרים, ובנוסף ילדים ועובדים שוהים בבידוד. יתרה מכך, הקורונה יצרה התנהגות שונה מהעבר של שוק העבודה. עד לפי שנתיים לא היה קושי למצוא עובדים, היום הדבר קשה ביותר, ולאחרונה אנו נמצאים במצב של מחסור קבוע בכוח אדם, שלא לדבר על רזרבות. המנהלות עושות מאמצים גדולים כדי שהמערכת תמשיך לפעול כרגיל במגבלות השמירה על ההנחיות. פנינו להורים לעזרה וחלקם ענו בחיוב. אנו מעריכים זאת מאד ומודים להם.

מגיעות אלינו קריאות של הורים בשני כיוונים מנוגדים – יש כאלו שדורשים מאתנו לסגור כדי לא לסכן ילדים ועובדים ובצד השני כאלו שקוראים לנו לא להתחשב בהנחיות ולפתוח כדי להקל על ההורים והילדים. אנחנו מבינים גם את אלו וגם את אלו ועושים כמיטב יכולתנו תוך התאמה למגבלות המוכתבות מלמעלה והנחיות צח"י עין המפרץ. ההנחיות החדשות בדבר השחרור מהבידוד של התלמידים בוודאי יקלו מאד על כולנו – ילדים, הורים וכלל המערכת. אנחנו מקווים להבנה, ומחכים בקוצר רוח שהגל הזה יעבור ונוכל לחזור לשגרה.

נפתח מכרז לאחראי/ת פריפריה

ליווי, עזרה וטיפול בחברים המבוגרים המתגוררים בביתם

הגדרת תפקיד ואינפורמציה נוספת ניתן לקבל

אצל שמרית 052-3967383

או גלית 052-3967518

ניתן להגיש מועמדות עד 8.2.2022 למשאבי אנוש

במייל masha@ein.co.il או לתיבת הדואר בבית המוסדות

לפני זמן מה כתבתי לעלון על קטע קטן מתוך הספר "אן שרלי", מתוך מטרה להנגיש נתח קטן מאותה סדרת ספרים, בעידן בו ספרים כתובים נדחקים הצידה, בעיקר על ידי מדיה מצולמת. הפעם אביא קטע מתוך הספר "גאווה ודעה קדומה", פרי עטה של הסופרת ג'יין אוסטן. הספר מביא את סיפורה של אליזבת הצעירה, בת למשפחה אצילה בת חמש בנות. הסדרי הירושה של אחוזת הוריה לא מאפשרים לבנות לרשת את רכוש ההורים, ועל הבנות להיתלות בנישואין מוצלחים עם גברים בעלי רכוש על מנת להבטיח את עתידן. מעבר לנושא הפרנסה, אליזבת מעוניינת למצוא בן זוג עמו תהיה לה מערכת יחסים טובה מכפי שיש להוריה, שנישואיהם רוויי עוינות.

קצת על הספר: הספר יצא לאור בשנת 1813 וזכה להצלחה רבה. הוא עובד מספר פעמים לסרטי קולנוע, ואף זכה להמחזות לרדיו ולטלוויזיה. בשנת 1993 הופקה מיני סדרה ע"י ה-BBC עלילת הספר, הפקה שנחלה הצלחה גדולה. בנוסף, עלילת הספר שימשה בסיס ליצירות שונות. אחת מהן היא לא אחרת מהספר (שעובד לסרט מצליח) "יומנה של ברידג'יט ג'ונס" מאת הלן פילדינג, שבדומה לספר המקורי מביא את סיפורה של אשה צעירה שמתלבטת בין שני מחזרים, לומדת לא להסתכל בקנקן אלא במה שבו וזוכה, לבסוף, בחבר אמת. הופקו גם סרטים קומיים המתבססים על הספר, כמו סרט האימה "גאווה ודעה קדומה וזומבים", לא פחות. פעם ראיתי במקרה סרט שהוקרן בטלוויזיה, והציג עלילה דמיונית בו גיבורת הספר, אליזבת, מוחלפת על ידי אשה צעירה הקוראת בספר. אותה אשה נכנסת לתוך הספר, בשעה שאליזבת יוצאת מתוך הספר ומוצאת עצמה במציאות המוכרת לנו – מעשה קסמים. כעת מוטל על האשה הצעירה לדאוג לכך שלמרות היעדרה של אליזבת העלילה תתנהל כסדרה, וכמובן שהיא לא מצליחה בכך. אותה אשה נבהלת, משתכרת בהיחבא, ובשכרותה מנסה את החתן המיועד של אחותה הבכורה של אליזבת, מה שמביא אותו להתנער מהאחות ולהציע נישואין לאשה השיכורה... אוי הברוך.

נחזור לספר המקורי: סיפור העלילה הינו דרמטי, אך גם מתברך בהומור רב. אחד הקטעים המוצלחים הוא כאשר אליזבת נאלצת להתמודד עם מחזר חדל אישים אך בעל הכנסה נאה ששמו מר קולינס. אליזבת הינה צעירה בעלת אופי חברותי ועליו, אך במעמקי ליבה היא חשה בסיכון המרחף מעליה, הוא הסיכון להינשא נישואי נוחות כלכליים עם בן זוג שאינו מתאים לה. הסיכון מתגבר כאשר מתברר לה כי מר קולינס הטיפש מחזר אחריה, וכי אמה מעוניינת בנישואיהם. לכל הפחות יכולה אליזבת לסרב לו, אך היא נתקלת בקשיים בגלל התעקשותו לא להבין את סירובה, כפי שמובא בתקציר הדיאלוג ביניהם. הקטע המקורי כתוב בסגנון נמלץ, הורדתי את המליצות והבאתי את עיקר הדברים:

בהיותם לבדם מציע מר קולינס לאליזבת נישואין, ואליזבת עונה: "אני מודה לך על הכבוד שאתה חולק לי, אבל דוחה את הצעתך".

מר קולינס: "אני יודע שנשים צעירות נוהגות לדחות את המחזר שהן מעוניינות בו כדי להוסיף מתח לסיטואציה, מתוך אמונה שהוא יבקש את ידן שוב. לכן אני מאמין ומקווה שבקרוב נתחתן."

אליזבת: "אינני נוהגת לדחות מחזרים רצויים, ואיני מאמינה שיש נשים שנוהגות כך. אני דוחה את הצעתך מפני שאני חושבת שלא נוכל להיות יחד באושר".

מר קולינס: "אני מאמין שלמעשה את מעוניינת בנישואים עמי מכמה סיבות: ראשית, את בכלל לא יכולה להיות בטוחה שמחזר נוסף יציע לך נישואין; שנית – את עניה, כך שכנראה לא יהיו לך עוד מחזרים. לפיכך אני מייחס את הסירוב שלך לרצונך להוסיף מתח לאהבתי."

אך סוף טוב הכל טוב. מומלץ לצפות במיני סדרה של ה-BBC כדי לגלות כיצד נפתר הפלונטר.

היסטוריה על הדרך

מרחבי האינטרנט. שלח לעלון: מוכה

**"חי פעם רק פעם,
יש טעם אין טעם,
עם כוח בלי כוח,
שער הרחמים..."**

השבוע ירדו גשמים רבים ברחבי ארצנו, השיר ששמענו בבית בלי סוף היה "גשם, רד כבר גשם, כי צריך לשטוף הכל" של מאיר בנאי. לפני 5 שנים נפטר אחד מגדולי היוצרים בארץ - מאיר בנאי.

"כולם היו בנאי" – למרות היותו בן למשפחת 'בנאי' המפורסמת (אח של אורנה ואביתר) הצליח מאיר להתבלט מעל יוצרים רבים. הוא היה זמר נשמה שהיה מחובר לעצמו, אשר כל הזמן המשיך לחדש ולהתחדש.

מאיר מעיד על עצמו שהוא היה בתהליך חיפוש תמידי במישורים רבים בחייו - בין העיר לבין הכפר, בין הקהל והבמה אל הפרטיות והאינטימיות, בין המסורת לבין הדת, ובין המוזיקה הישראלית שכתב לבין המוזיקה עליה גדל - מוזיקת פופ אנגלית. לפעמים קשה לנו לראות מי אנו צריכים להיות, ולאן לכוון את חיינו, האם אנחנו יותר דבר אחד או שמה יותר מהדבר השני. למאיר בנאי הייתה תשובה מדהימה לדבר: "וביניהם, וביניהם, אני הולך ואז חוזר יש בי מזה, וגם מזה, יש בי שניהם" ואני חושב שמי שיצליח למצוא את האיזון בין הדברים יזכה להגיע אל השורות הבאות:

**"וביניהם, וביניהם, על שפת הים שקט מוצא
ואז ברחוב סתם נהנה, יש בי את זה"**

"אני מרגיש שאני לא בן אדם שרוצה להגיע לפארקים (הופעות גדולות), הסיפור של גילויי הערצה זה דבר שאף פעם לא אהבתי... אני לא תכננתי שיכירו אותי, תכננתי ללכת ברחוב ולהיות אלמוני." כזה היה מאיר בנאי, אדם צנוע ונחבא אל הכלים שרוצה ליצור מוזיקה בשביל הנשמה, השמחה והכיף - רצון זה הפך אותו ליוצר אחר ומיוחד בנוף הישראלי. צניעותו באה לידי ביטוי בשיריו המופלאים, כדוגמא:

**"מה אני, אני רק בנאדם
אני חי ועובד כמו כולם"**

לפני 5 שנים (12.1.2017) בגיל 55 בלבד הלך מאיר בנאי לעולמו לאחר מאבק במחלת הסרטן. מותו תפס בהפתעה את הציבור הישראלי ואף רבים מחבריו, אשר לא ידעו כלל על מחלתו. מותו הותיר חלל ביצירה הישראלית, מאיר בנאי הותיר אחריו שירים עוצמתיים, מרגשים ומלאי נשמה ורוח כמו שירו המטלטל "שער הרחמים", בו הוא שר על דרכו האישית, מלאת החלומות והאתגרים - בדרך אל שער הרחמים.

"לא מביט סביב לא מקשיב איש חולם אני וכך היה תמיד	אבל מכיר כבר מכיר כבר את דרכי הדרך אל שער הרחמים."
---	---

שנזכה לחיות בפשטות ובאמונה בדרכנו, ושכל אחד יגיע אל שער הרחמים שלו.

חלק א' - לאן ולאיזה שימושים מיועדים כספי העונש (1,000 ₪ בחודש), הנלקחים מהכסף הפנוי של משפחות שבונות את ביתן בעשר אצבעותיהם, בזמן שהם זקוקים לכל שקל כדי לממן את המשכנתא, לבניית הבית ולשאר ההוצאות הכבדות הנלוות?

חלק ב' - איך וכיצד הטלת העונש הכספי הבלתי הוגן והבלתי סביר (1,000 ₪ בחודש) בזמן שהבית כבר נמצא בתהליך של בנייה יקדם את סיום הבנייה, כשהתהליך וקצב הבנייה כבר אינו בידיהם של הבונים?

ולבסוף: הכסף שנלקח כעונש מהחברים פוגע באופן ישיר, אישי ובלתי נסלח. פוגע באמון בבעלי התפקידים, פוגע באמון בהנהלת הקהילה שטובת החברים אמורה לעמוד לנגד עיניהם. לשם כך הם בקשו להיבחר. באיזה אופן הכנסת היד לכיס של החברים עשויה לזרז את הבנייה??

דליה מלר

דליה שלום – אנסה לענות על השאלתא על אף שישבתי אתך בנושא פעמיים, ופעם נוספת הוזמנת להנהלת הקהילה. הנהלת הקהילה שמעה את דעתך ואף קבלה חלק ממנה. ולכן היתה הפחתה בתשלום.

- לסעיף 1 – התשלום נרשם לסעיף דיור זמני
- לסעיף 2 – החלטה בדבר תשלום על איחור בלוחות זמנים בבניה קיימת בעין המפרץ כבר שנים רבות.

לצערנו, חלק ניכר מהחברים שקבלו מגרשים עוד ב-2017 (יותר מ-4 שנים) לא סיימו את בניית הבית בשנתיים וחודשיים כפי שהיה מקובל בתקנון הבניה, ועל כן הנהלת הקהילה האריכה להם את הזמן המוקצה עד ל 4 שנים. בנוסף הורדו המחירים בהם מחויבים חברים אלו.

אכן, מי שלא עומד גם בזמן זה נדרש לשלם.

בברכה
תמיר

מה קורה עם מרכז הקיבוץ? למה אין שם שביל הולכי רגל בסיבוב המסוכן ליד עטיפית. אני יודעת שיש תוכניות שכנראה לא יקרו בשנים הקרובות. אז מה עם פתרון זמני?

קיימת תוכנית שדרוג לכל אזור המחנה – מגורים ומבני משק. בשנים הקרובות השדרוג מתרכז באזורי המגורים.

באם ישנה בעיה של חוסר בתאורה לאורך הכביש מהחשמליה לכיוון מזרח, היא תטופל השנה.

לנוסעי אופניים והולכי רגל המענה כרגע הינו שבילי הקיבוץ הפנימיים - באזור המיני והרמוניה.

בברכה,
אריה רז וניצן שחף

עמדות טעינה לרכבים חשמליים

בשעה טובה הותקנו 2 עמדות טעינה ראשונות לרכבים חשמליים. העמדות מותקנות בחניה ליד בריכת השחיה, והחל מיום א' הקרוב ניתן יהיה להשתמש בהן.

תפעול העמדות באחריות חברת "גרינספוט", המתפעלת עמדות טעינה ברחבי הארץ, ונותנת שירות 24/7. לצורך שימוש בעמדת הטעינה יש להוריד את האפליקציה של גרינספוט בחנות האפליקציות ולהירשם כמשתמש. החיוב יהיה ישירות בכרטיס האשראי של החבר, ויתבצע כל 3 חודשים.

תעריפים:

חברי הקיבוץ – כ- 71 אג' לקילוואט.

משתמשים שאינם חברים - כנהוג ברחבי הארץ, 1.20 ₪ לקילוואט.

שימו לב - התעריף מתייחס רק לטעינה בעמדות של הקיבוץ.

כדי לקבל את תעריף החברים המוזל יש לעדכן את ניצן שחף לאחר שנרשמתם כמשתמשים באפליקציה. אנו נעביר את הפרטים לחברת גרינספוט. תודה רבה לצוות החשמליה על ביצוע ההתקנה!

בהצלחה לכולנו,
ניצן שחף

הוראות שימוש בעמדת הטעינה לכלי רכב חשמלי:

- 1 הוציאו את כבל הטעינה מעמדת הטעינה.
- 2 הפעילו את עמדת הטעינה באפליקצית גרינספוט או העבירו ציפ RFID.
- 3 חברו את כבל הטעינה לשקע הטעינה ברכבכם.
- 4 לסיום, נתקו את כבל הטעינה על ידי שחרורו באפליקציה או בהעברת ציפ RFID.

לטיבי עמית
תנחומים במות אחיך
שולי (שלמה) טוקר
שלא תדע עוד צער
מכל בית עין המפרץ

נוהלי הקבורה בקיבוץ המופרט / שלומית פרדו

בקיבוץ השיתופי הכל היה ברור. כל הכספים שלנו הועברו על ידי האדם הפרטי לקיבוץ וקיבלנו תקציב של 1,500 ₪. לצערנו לאורך השנים לא ידענו אם האלמנות והאלמנים קיבלו כסף מהביטוח הלאומי לאחר פטירת החברה. היום, כקיבוץ מופרט הביטוח הלאומי מעביר למי שהתאלמן סכום חד פעמי כעזרה להוצאות השבעה ויתר הנושאים שעל המשפחה לטפל בהם. כאשר הפכנו לקיבוץ מופרט, גם התשלום מהביטוח הלאומי הפך להיות שמי ופרטי ומועבר ישירות לחשבון הבנק של החברים. היסטורית, השכבה הראשונה של חברי הקיבוץ "יצאה" מתקציב של 1,500 ₪ להפרטה, בלי שום רזרויות וללא חסכונות.

הפנסיה שהיא הפרנסה שלנו נקבעה על 4,300 ₪.

(פחות ממשכורת מינימום, פחות מחצי מסכום משכורת ממוצעת במשק).

הובטח לפנסיונרים שרף הפנסיה יועלה לאחר כמה שנים, בהתאם לגורמים שונים. לאחר מלחמות רבות, ישיבות אין סוף ודיונים חוזרים ונשנים הוחלט להעלות את הפנסיה לסכום של 4,600 ₪. זה לא "בא בחינם" – במסגרת העלאת הפנסיה נדרשנו בתמורה לקצץ 7 שנים מהוותק ולאחר השינוי הוותק לחישוב הבונוס יעמוד על 40 שנים בלבד. כלומר הפסד של סכום מאד גבוה שאיבדנו כתוצאה מהתהליך. ואז.... עוד "מלחמות", עוד ישיבות, עוד דיונים וויכוחים הוחלט שסכום הפנסיה של קבוצת הפנסיונרים הראשונה יעמוד על 6,000 ₪ למשך כמה שנים בלי שינוי. כיום, בעזרת הפנסיה והבונוס אני יכולה, קצת יותר בקלות, לעזור לילדי ונכדיי "ביד חמה". כאמור, אנחנו קיבוץ מופרט, החוקים משתנים, יש הנהלות ויש מנהלים.

עדיין, חוק אחד לא השתנה ואסור שישתנה –

אסור לקחת כסף מהתקציב האישי של החברים בלי לידע שלקחו ובלי הסברים. אסור שמנהלי הקהילה יחליטו על דעת עצמם, בלי שהחלטה כזאת תעבור את אישור הציבור והאסיפה.

ובעצם במה מדובר???

כפי שכתבתי בראשית הכתבה, כל אלמן/אלמנה בארץ מקבלים סכום חד פעמי שעומד כיום על 8,900 ₪. הסכום ניתן כמענק והוא אישי ופרטי למי שהתאלמן ואמור לעזור בהוצאות של אזכרות ה"שבעה", ה"שלושים" וה"שנה הראשונה". בנוסף כל שינוי ו/או תוספת למציבה ההוצאה הכספית חלה על המשפחה.

אנחנו גם הוצאנו חוברת זיכרון ליוסף ז"ל וגם הוצאה כספית זו חלה אך ורק עלינו, המשפחה.

לתדהמתי הגדולה הסתבר לי שמנהלי הקהילה החליטו לקחת את הסכום הזה

מאלמנים/אלמנות אחרים ולהעביר את כל הסכום לקיבוץ!!!

איך – מה – למה – כמה – למחליטים הפתרוניים!!!

לא קיבלתי כל הודעה על כך, לא מראש ולא בזמן החיוב. הדבר התגלה לי לאור חיוב

בתקציב. לשאלתי על מה החיוב קיבלתי את ההסבר שרשום מעלה.

אתם יכולים לתאר לעצמכם את גודל התדהמה ולא פחות מכך את גודל העלבון והכעס

שהיו מנת חלקי כשהבנתי במה מדובר.

למזלי אני מתמצאת ויודעת את הנהלים וגם יודעת לבדוק את התקציבים. אלא מה? לא כולם מתמצאים ולא כולם בכלל ידעו שיש סכום כזה שהתקבל בחשבונם, שהקיבוץ מכניס את ידו וגובה, שלא כדין את הסכום ומנכס לעצמו את הסכום הפרטי שלנו.

איני יודעת כמה קיבלו את הסכום שנכנס ויצא באורח פלא בלי שבכלל ידעו מכך. אני רק יודעת שיש מקרה אקטואלי שהאלמנה כלל לא ידעה במה מדובר ולא ידעה שקיבלה כסף.

ביקשתי דיון בנושא בהנהלת הקהילה. הגענו, עוזי בן-אשר ואני לדיון, שבסופו הוחלט בהנהלת הקהילה שאנחנו נשלם על המציבה 5,500 ₪ מתוך הסכום החד פעמי שקיבלנו. לידיעתכם, הקיבוץ מקבל למימון הקבורה ישירות מביטוח לאומי סך 4,000 ₪.

איך יכול להיות דבר כזה??? האם בית הקברות והקבורה הופרטו ללא ידיעתנו ????
למה בכלל עלה הרעיון לחייב את החברים בעלות המצבה אם אין הפרטה בנושא ????

קצת על בית הקברות של עין המפרץ

כידוע לכולם בית הקברות שייך לכולנו, לכל חברי וחברות עין המפרץ. זה אחד התחומים שלא נכללו עד היום בתחומי ההפרטה. מאז ומתמיד רשאויות משפחות החברים לקבור כאן, בתשלום, את קרובי משפחתם מדרגה ראשונה. בנוסף לכך נקברו כאן, בתשלום מלא, אנשים מבחוץ, ללא קרבה משפחתית למישהו מהקיבוץ. מסיבות שונות דבר זה הופסק ולא קיים יותר.

אבל, והאבל הוא גדול – אני שואלת – האם כל הכספים נכנסים לטובת חשבון אחזקת בית הקברות? מי מקבל את התשלום עבור קבורה חיצונית, איזה פיקוח יש שכל הכספים אכן נכנסים לקיבוץ ולטובת איזה תקציב?

עובדה נוספת שאולי לא רבים יודעים, שבסכום של אגרת הקהילה אנחנו מחוייבים כל חודש בסך 6 ₪. זה נשמע אמנם סכום פעוט אך אם תקחו סכום זה, תכפילו ב-12 חדשים ואחר כך תכפילו ב-30 שנים (לדוגמא) תקבלו סכום נאה של 2,160 ₪. סביר להניח, שלא כמו הברכה, או הספריה וכו', נזדקק לשירותי בית הקברות מתישהו.....

האם אדם שחי כאן כל חייו, תרם שנים רבות בעבודה, בתורניות, בוועדות וכו', בלי חשבון שעות ובלי חשבון של תמורה כספית, שלעיתים נתן לקיבוץ כספים פרטיים שקיבל, האם אדם כזה לא זכאי להיקבר בכבוד ושיציבו מציבה מכובדת על קברו על חשבון הקיבוץ?

לאן הגענו ??? במשך השנתיים האחרונות נפטרו, לצערנו הרב, 11 חברות וחברים. חלקם לדאבונו בטרם עת, וחלקם מקבוצת הגיל השלישי, כן, זו דרכו של עולם. מצבנו הכספי כנראה קשה אם החליטו להתעסק ב"זוטות" ולגבות שלא כדין, ובלי צדק את הסכום שמגיע לאלמן/ה בזכות ולא בחסד.

לדעתי, ולא רק לדעתי, ההתנהלות בנושא הזה היא בושה וביזיון לכולנו.

חזשות הכדורעף

מתוך דף הפייסבוק של הפועל מטה אשר/עכו ואתר איגוד הכדורעף

יום שישי 22.1.22: ניצחון גדול 3:1 על כפר סבא, במשחק צמוד שהתעלה לרמה גבוהה ובמלחמה על כל כדור. איזו אווירה בהיכל נעמן! תודה ענקית ל-600 האוהדים שלנו שהגיעו מילאו את האולם באדום ועודדו את הקבוצה לאורך כל המשחק! מערכה ראשונה ומתוחה מסתיימת בניצחון של כפר סבא (23:25). במערכה השנייה האדומים הובילו כבר מהכדור הראשון, פתחו פער ולא נתנו לכפרסבאים להתקרב וניצחו (25:21). במערכה השלישית, המטה המשיכו את המומנטום בניצחון (25:22). למערכה

הרביעית, כפר סבא הובילו מהפתיחה ושמרו על פער של 3-2 נקודות אך המטה בלחימה אדירה ועידוד קולני דחף את הקבוצה למהפך לקראת סיום המערכה ולניצחון (25:23).

ברוך הבא לשחקן החדש שלנו - **טל שוורץ**, בן 17.5, גובה 1.92. טל הגיע למטה אשר מאליצור כרמיאל והוא שחקן בנבחרת ישראל לנוער. בנוסף לתפקידו בקבוצת הבוגרים, הוא גם משחק בקבוצת הנוער של המועדון. טל התחיל לשחק כדורעף בכיתה ז' דרך נבחרת בית ספר ומשם פשוט התאהב בענף. הוא אוהד מושבע של מכבי חיפה בכדורגל. רוב הזמן תמצאו אותו מנחית באולם וביתר הזמן נהנה לבלות עם החברים. תפקידו- קבלן. בהצלחה!

יום שלישי 25.1.22: מכבי מוסינזון הוד השרון - הפועל גליל מטה אשר/עכו 3:1 (25:11, 25:15, 21:25, 25:20)

ניצחון חשוב למטה אשר במשחק מותח בהוד השרון. המערכה הראשונה הלכה בקלות למטה אשר אבל אז השחקנים של הוד השרון התעוררו וניצחו את המערכה השנייה. אלא שמטה אשר לא נבהלה ועלתה למערכה השלישית עם מטרה אחת בלבד, ניצחון בשתי המערכות הנותרות כדי לא לאבד נקודה במאבק החשוב בליגה. בסופו של דבר אכן הלכו שתי המערכות למטה אשר שתופסת בצורה זמני את המקום הראשון בטבלה עם משחק עודף. בהפועל גליל מטה אשר/עכו הצטיינו: בנוב עם 16 נקודות ודבש עם 13 נקודות.

וביום שישי 28.1.22: נפגשים למשחק צמרת מול מכבי 'יעדים' תל אביב, אולם הדר יוסף תל אביב, הכניסה בכפוף לתו הירוק. נשמח ויעזור לקבוצה לראות את האולם נצבע אדום, תגיעו לעודד אותם! בהצלחה!

הנחיות המחלקה הווטרינרית בנושא כלבים משוטטים/משוחררים

במסגרת שיפור איכות השירות בנושא כלבים משוטטים בישובים וכדי לשמור על שלום התושבים, מפעילה המועצה שירותי לכידת כלבים משוטטים ופיקוח בהתאם להוראות החוק להסדרת הפיקוח על כלבים (חוק להסדרת הפיקוח על כלבים, התשס"ג-2002) ומתוקף חוק "עזר למטה אשר" (הפיקוח על כלבים וחתולים, התשס"ב-2002) סעיף 7 ב'. כל כלב שנמצא בשטח ציבורי ללא בעליו יחשב ככלב משוטט.

כל קריאה שתפתח במוקד המועצה בנוגע לכלבים משוטטים בתחום השיפוט של המועצה תקבל מענה. שעות העבודה של לוכד הכלבים והפיקוח מוגדרות ומורחבות אך לא סביב השעון. כל קריאה שתפתח במוקד, יופעל שיקול דעת אם נדרש טיפול מיידי. הטיפול מתבצע על פי אמנת השירות של המחלקה במקרים דחופים עד 8 שעות ובמקרים אחרים עד 48 שעות.

להלן ריענון ההנחיות של המחלקה הווטרינרית:

כלבים משוטטים:

יש להעביר למוקד המועצה *3109 (מטלפון נייד) דיווח על כלבים משוטטים, המוקדן מעביר את הפנייה ללכודת הכלבים ישירות ומעדכן את הווטרינר להמשך מעקב. הכלבים שנלכדים מועברים למכלאה ביסעור והודעה נמסרת לבעלים. לפי תכנית שבועית של המחלקה, מתבצעים סיורים יזומים לאכיפה על כלבים משוטטים ביישובים. ניתן לתגבר את עבודת הלכוד ביישוב בתיאום מראש עם הווטרינר הרשות. בנוסף, פקח המועצה מתעד כלבים משוטטים ורושם דו"חות ללא לכידת הכלב. במידת הצורך מתבצעת פעילות משותפת עם לוכד הכלבים.

מקרים של נשיכה:

על האדם הננשך לגשת למשרד הבריאות נפת גליל מערבי בעכו ולהגיש תלונה. משרד הבריאות מיידיע את הווטרינר הרשותי שבאחריותו לוודא שהכלב יילקח להסגר/ הסגר בית.

טיפול בפניות:

עפ"י אמנת השירות של המחלקה, הטיפול בפניות יהיה במקרים דחופים עד 8 שעות ובמקרים אחרים עד 24 שעות.

- כל קריאה שתפתח במוקד, יופעל שיקול דעת אם נדרש טיפול מיידי.
- פנייה דחופה תטופל מידית מרגע קבלת הפנייה במקרים של;
 - * נשיכה של כלב משוטט שלא ידוע בעליו.
 - * הימצאות כלב משוטט בתוך מוסד חינוכי.
- פנייה שאינה דחופה תטופל עד 24 שעות מקבלת הפנייה.

פניות בנושא חיסונים:

ביצוע של חיסונים על ידי וטרינר המועצה בזמן קבלת קהל פעמים בשבוע:
ימי ראשון משעה 09:00 עד השעה 12:00 בכלביית יסעור.
ימי שלישי משעה 16:30 עד 17:30 בבניין המועצה.
ביצוע של חיסונים ביישובי המועצה מתבצע בכל יישוב פעם בשנה בתיאום עם ועד היישוב, פרסום לתושבים באחריות וועד היישוב.

בברכה,
ד"ר שי גולדן
וטרינר הרשות

טקס ט"ו בשבט בהנים

למרות ועל אף שגם חג ט"ו בשבט השנה התקיים באווירת הקורונה וכל המשתמע מכך, הצלחנו בגיל הרך לקיים מסורת חג יפה - נטיעת עץ תאנה באזור הגנים, בניצוחה של נטלי שישקו מגנון תאנה ובשיתוף ילדי פשוש, דקל, תאנה, הצוותים וצוות הנוי. אבא נדב של נעמי ודרור תרם בנוכחותו להכנת המקום ולנטיעה, והיה חלק משמעותי בטקס. שרנו עם האקורדיון שירי חג, והילדים חוו דרך החושים אירוע מרגש ונעים.

בגן שקד הילדים הכינו עציצים ממוחזרים מקנקלים ושתלו בתוכם אמנון ותמר. הם גם נטעו עץ שקד באזור בתי הילדים.

בגן רימון ציינו את החג בהרכב מצומצם ובאופן סמלי בגלל הבידוד של רוב הילדים, אך בהמשך נטעו עץ רימון בחזית הגן עם לירן ואנונו, שניצח על הפעילות. בתקווה שבקרוב נחזור לשגרה ברוכה והרבה בריאות לכולנו!

פעם שאלתי עץ -

"עץ, איך זה להיות עץ?"

"אתה וודאי מתלוצץ" - אמר העץ.

"לא ולא", אמרתי - "ברצינות גמורה,

זה טוב או רע?"

"רע?" תמה העץ. "מדוע?"

"ולא אכפת לך שאתה תקוע כל השבוע?"

"אינני תקוע, אני הרי נטוע"

"ולא מתחשק לך לפעמים ללכת לבקר חברים

או לראות מה נשמע במקומות אחרים?"

"אין לי כל צורך לנוד ולנוע.

ציפורים מזמרות לי באופן קבוע

פרפרים לי נושקים, מלטפת הרוח

ולנגד עיני כל האופק פתוח."

"ובלילה כשכולם ישנים - אז מה?"

"בלילה אני מאזין לדממה

ושומע

איך נושמת האדמה

איך פירות מבשילים

איך יורדים הטללים

ובתוך ענפי ישנים גוזלים ואני שומר על שנתם."

"אני אוהב אותך עץ" - אמרתי

והלכתי אל גני

ונטעתי לי עץ מול חלוני.

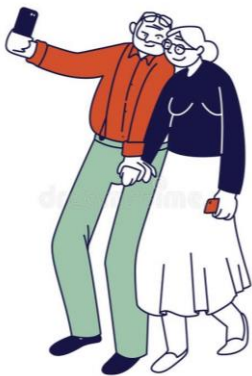
מאת: דתיה בן דור. שלח

לעלון: אורן עציוני.

עמותת הוותיק - נופש בים המלח במלון ספא קלאב

מתאריך 13.03.22 עד 16.03.22 (3 לילות ו-4 ימים)

המחיר לאדם בחדר זוגי 1,542 ₪ (3x514 ₪), ליחיד בחדר 2,724 ₪ (3x908 ₪ ש"ח)
התשלומים לפקודת "עמותת הוותיק" לתאריכים 11/2/22, 11/3/22, 11/4/22.
במלון: בין המצוקים של הרי יהודה למי הטורקיז של ים המלח ממתין לכם מלון פרימה ספא קלאב – גן עדן של שלוה ורוגע לגוף ולנפש. גולת הכותרת של המלון היא הספא הייחודי, המעוצב בסגנון מרוקאי אותנטי ומציע עולם שלם של טיפולים, חוויות ופינוקים בהשראת ים המלח ותוכנית בידור עשירה וייחודית.
בכל החדרים תמצאו: טלוויזיות LCD בלוויין עם מגוון של 100 ערוצים; חלוקים; נעלי בית; מייבש שיער; כספת אישית; ערכת קפה ותה ומיני מקרר; אינטרנט אלחוטי חינם.

המחיר כולל:

- ארוחות חצי פנסיון, בנוסף א. צהריים וקפה ועוגה
- הסעות הלך ושוב איסוף מהיישובים למקום הריכוז
- * ביום א' - ביקור בדרך בבראשית, נשמע הסבר על ייצור מוצרים מחלב נאקות
- * ביום ד' - סיור מודרך במערות בית גוברין
- בכל ערב תכנית בידור (תכנית מפורטת תינתן בזמן ההרשמה)
- כניסה לספא ללא עלות

*המלון פועל ע"פ הנחיות משרד הבריאות. במידה ויהיה סגר הביטול יהיה ללא דמי ביטול.

הירשמו מיד להבטחת המקומות במחיר הנקוב!

לאור המצב מוגבל ל- 40 מקומות. ט.ל.ח.

טלפון להרשמה: אירוח: 050-7548053 חירי: 050-5890619

תודה

Thank you!

לשי היקר,
תודה על כך שבערב חורפי קר נחלצת לעזרתנו והגעת לטפל בבעיית החשמל בביתנו. לא חסכת מאמץ ולא עזבת עד שהבעיה נפתרה. החשמל חזר לביתנו וחיימם את עצמותינו, ואתה הענקת אור לחיינו.
תודה רבה,
סלי ודורון

פברואר בתרבות

חמישי 3.2 17:30 במועדון "המסע בעקבות לוויתנים גדולי סנפיר" סיפורה של משלחת ישראלית יחודית של עמותת מחמל", שיצאה לביצוע מחקר על אוכלוסיית הלווייתנים והדולפינים בארכיפלג בזארטון, מוזמביק.	שבת 5.2 10:00 במועדון שלישיית עדי במופע מוזיקלי	שני 7.2 17:30 בחדר האוכל תרבות – תיאטרון הבובות של ניקול כרטיס הורה+ילד – 40 ₪
שבת 19.2 10:00 בחדר האוכל שבתרבות – שתי הציפורים והמלך	שני 21.2 20:00 במועדון הקרנת הסרט "18 קילו של אהבה"	רביעי 23.2 18:30 במועדון נסיה שכטר – הרצאות מסביב לעולם
	שני 28.2 20:00 בחדר העיון מפגש לימוד דו חודשי עם הרבה יעל קריא	שישי 18.2 21:00 בחדר האוכל ולנטיינים דיי מופע סטנדאפ בחדר האוכל

מטיילים בסבבא

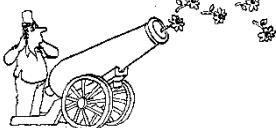
הצ'רקסים בכפר כמא ומוזיאון גולני

שני 14.2.22 יציאה בשעה 8:00 (אחרי ארוחת הבוקר)

• מוזיאון גולני * סיור מודרך באתר ההנצחה ומוזיאון מורשת קרב חטיבת גולני • ארוחת צהרים (עצמאית) במס' יונס	• פריחה ביער לביא • נבקר את הצ'רקסים בכפר כמא: * סיור מודרך בכפר * ביקור במוזיאון * כיבוד צ'רקסי מסורתי * מופע ריקודים צ'רקסי

חזרה הביתה (משוערת) 16:00

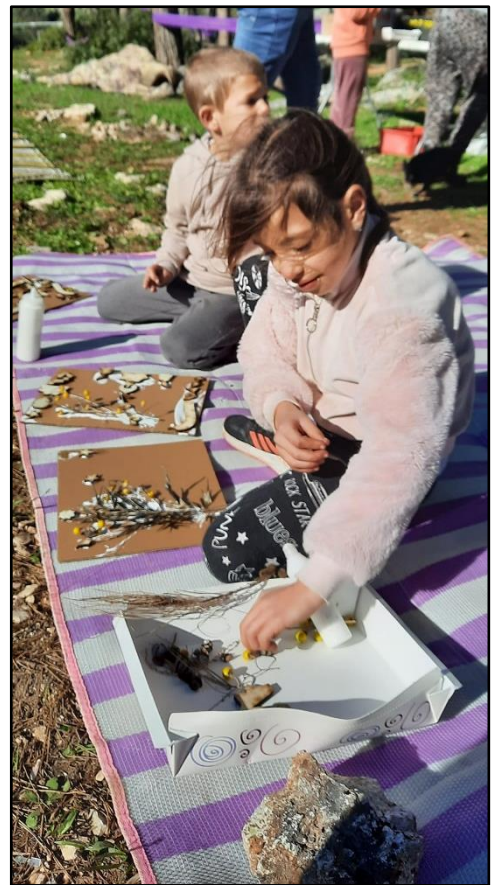
עלות: 110 ₪

ברכות חמות ליונתן אטד, שסיים בימים אלו שרות של 4 שנים
ביחידת יהל"ם של הנדסה קרבית. הצלחה רבה להמשך הדרך!

אירועי הקיבוץ בתמונות

טיול ט"ו בשבט, מס תוצרת בית, ארוחת ערב באמצע השבוע בחד"א, גלדת גולדה במתחם ונזקי הסופה – כל תמונה שווה (והוסכת) אלף מילים.

פתיחת מפקד 2022 לבחירות לוועידת מרצ

אנו שמחים לבשר על פתיחת מפקד 2022. תזכורת: כל חברי המפלגה צריכים להתפקד השנה כדי להיות בעלי זכות לבחור ולהיבחר בבחירות לוועידה - עליכם להתפקד עד ל-1.5.22. הבחירות לוועידה יתקיימו ביום 30.6.22, בכפוף לאישור ועידת החוקה הקרובה את הוראת השעה לקיצור תקופת האכשרה. התפקדו עכשיו כדי לשמור על שמאל גדול ולהיות בעלי יכולת השפעה! הפעם זה חשוב לנו מכמה היבטים:

1. לחזק את חלקנו בוועידת מרצ
2. יתכן ושינויי חוקה יאפשרו לכל חברי המפלגה להצביע על הרכב נציגותנו בכנסת ובהסתדרות הציונית (הקק"ל) ובהסתדרות הכללית
3. יש לנו ענין בהכנסת נציג שלנו לקדמת הרשימה בכנסת

מרצ

בהצלחה!

אמציה, מיכאל, יעל ק., מוכה ורחל ל.

ממנהיגי העבר למנהיגי העתיד מסע מנהיגות לצעירי מטה אשר בפולין

קהל יעד:	קווים מנחים למסע:
צעירים (גילאי 25-45) משפיעים ופעילים חברתית ביישובם/במועצה, אשר מעוניינים להמשיך ולפתח את מעורבותם החברתית.	* לעורר השראה בקרב צעירי המועצה למנהיגות ואקטיביות ביישוביהם ובמרחב האזורי.
» עדיפות תנתן לצעירים שמיישובם טרם יצאו למסע המנהיגות	* הכרות עם דמויות מאירות דרך בקרב העם היהודי, שהנהיגו, הובילו והתוו דרך בציבוריות היהודית ובתקופת המלחמה.
» עדיפות למי שטרם יצא למשלחת מטעם המועצה/מתנ"ס	* מנהיגות בראיית העבר, ההווה והשפעותיהן על התעיד

תאריכי המסע – 10-16.5.2022 | בהדרכת חיים מגירה
שני מפגשי הכנה יתקיימו לקראת המסע (נוכחות חובה).
עלות מסובסדת לכל המסע – 3,500 ₪.

מספר המקומות מוגבל, ההצטרפות למסע מותנית בראיון
ההרשמה פתוחה עד ה-20.2.2022 | לפרטים נוספים: רחלי – 054-3091188

